

תלמודו בידו

דף נב עמוד ב

- א** מהן שלש הארצות לענין ביעור ?
- ב** פירות ארץ ישראל שיצאו לחוצה לארץ והגיע זמן הביעור, מה דינן ?
- ג** כיצד קצץ ר' אילעאי דקל בשביעית עבור עצים, הלא היו בו תמרים ?
- ד** מאימתי אין קוצצים אילנות בשביעית כדי שלא להפסיד הפירות ?
- ה** קליפות הגדלות סביב תמרים של ערלה כשהם קטנים, האם הם מותרים באכילה ?

- א** יהודה, עבר הירדן וגליל. ואם כלו פירות לחית השדה שבארץ זו, חייב לבער הפירות מן הבית אף שלא כלו בארץ אחרת.
- ב** תנא קמא ווכן הלכה: יבערם בכל מקום שהם, ואינו צריך לבערם בארץ ישראל. ר' שמעון בן אלעזר: יחזירם למקומם ויבער, שנאמר "בארצך".
- ג** קצץ דקל זכר שאין פירותיו מתבשלים על האילן לעולם, ולעולם הם קטנים.
- ד** בית שמאי: כל האילנות משהוציאו תחילת עליהם בימי ניסן. בית הלל: חרובים, משיראה בהם כעין שרשראות של חרובים. גפנים, משיגדלו הענבים קצת כשיעור פול הלבן, והם נקראים בוסר. שאר האילנות, משהוציאו עליהם.
- ה** ר' יוסי: ענבים, משנעשו סמדר, דהיינו שנפל פרח הענב ונראית צורת הענבים וזוה קודם שנעשים בוסר. - וכן נחלקו לענין ערלה: לר' יוסי ענבים אסורים משעה שנעשו סמדר. לחכמים רק משעה שנעשו בוסר.
- ה** אסורים משום ערלה, הואיל ונעשו שומר לפני (כשהתמרים קטנים), ושומר הפרי דינו כפרי. ואינן נחשבות כעץ שאין חל עליו איסור ערלה.